

ВЪНАГИ С НАРОДА, ВЪНАГИ ВЕРНИ НА ПАРТИСТА!

НАУКА И ТРУД

ОРГАН НА УНИВЕРСИТЕТСКИТЕ КОМИТЕТИ НА БКП, ДКМС, СБУ И НА РЕКТОРАТА ПРИ ВТУ „КИРИЛ И МЕТОДИЙ“

ГОДИНА XXIV

БРОЙ 5 (298)

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

14 МАЙ 1986 година

ЦЕНА 2 СТ.

В средата на месец март скъп гост на Великотърновския университет беше видният съветски славист и българист, докторът на филологическите науки Юрий Константинович Бегунов, старши научен сътрудник от Института за руска литература (Пушкински дом) в Ленинград. Юрий К. Бегунов е автор на капитално изследване за творчеството на старобългарския писател Презвитер Козма. Този негов труд с успех бе защитен като докторска дисертация в Единния център за език и литература към БАН — София през 1983 г. Предадена за печат е обширна системна монография върху писателското дело на Григорий Цамблак. С голям интерес бяха посрещнати лекциите му пред студентите-българисти и пред членовете на катедрата по Кирило-Методиевистика.

За читателите на вестник „Наука и труд“ Юрий Константинович отговори на въпроси из областта на научните му дирения.

— Какви качества според Вас трябва да изгражда в себе си младият филолог-българист?

— Преди всичко бъдещият филолог-българист е длъжен непрестанно да овладява марксистко-ленинското учение и да бъде високосъзнателен строител на социалистическото общество, да носи в сърцето си патриотизма и социалистическия интернационализъм.

Полза на отечеството си родолюбивият българист ще допринесе с конкретните си издирвания из историята на българския език и литература. Заради това той е задъл

Трудът — път към науката

„Да работиш без да жалиш себе си — само тогава се постига успех“

Проф. д-р Георги Данчев и една от лекциите.

д-р Юрий Бегунов по време на

жен да бъде всестранно разован, да притежава талант, работоспособност, воля, активност и широк кръгозор. Необходимо е да се преодолеят недостатъци като леност, разпиляност, лекомислие, безотговорност, безразличие — те трябва да се изтръгнат из корен. Нужно е последователно да се овладяват общите и специални знания по дисциплините, изучавани в университета, да се работи по 12—14 часа в денонощие. Да работиш без да жалиш себе си — само тогава се постига успех!

— Юрий Константинович, как станахте българист?

— През 1960 година на научна конференция в Ленин град пристигна член-кореспондентът на БАН Петър Динев, с когото се запознах. Той ми разказа за България и нейната литература, по-късно ми изпрати научни материали, свързани с богомилството и отражението му в Русия през XI—XII век. През 1966 г. дойдох за първи път в България. Тогава изнесох доклад относно проекта за издаване на „Беседа против богомилите“ от Презвитер Козма. Скоро, през 1969 г., съветската академия на науките представи за печат моята книга „Козма Презвитер в славянските литератури“.

обнародвана в София през 1973 г. За нея бяха публикувани 14 положителни рецензии в международния печат.

Във Вашата страна съм идвал много пъти, помня особено добре участието си в Летните семинари по български език през 1972 и 1982 година.

— Навярно при тези пътувания Велико Търново заема особено място?

— Да, тук съм идвал четири пъти и всякога съм чел лекции. Аз обикнах този красив град край бреговете на Янтра. Често ми се присъниват неговите кълмове, къщи те с необикновена архитектура, често си спомням за прекрасните търновци, особено за моите приятели. През 1971 г. имах доклад пред Първия международен симпозиум за Търновската книжовна школа. Тогава проф. Пеню Русев ме насочи към делото на Григорий Цамблак. Близко 15 години писах книгата „Творческото наследство на Григорий Цамблак. В завършен вид тя има 1456 машинописни страници. Григорий Цамблак поражда с високата си творческа дейност и мощ, с неизчерпаемата си енергия, предназначена за хуманистични цели. Той се възпитава в Евтимиевата академия до заветите на славянските апостоли Кирил и Методий и техния идеал — да се служи на човечеството. Продължавайки трудовете на своя учител Евтимий, Цамблак създава образцови в жанрово отношение съчинения на ораторската проза, агиографията и химнографията, събрали в себе си до съвършенство Евтимиевото изкуство на словесното слово. Чрез Григорий Цамблак много народи получават ключовете към съкровищницата на българската култура.

Димитър КЕНАНОВ